

Hacž tam khodži so horje a dele, psches wysofoscze a hłubiny. Wucžomnizy njejso posdžischo teho Anjesa wjazy tajkeho widžili, kaž tehdy na horje, ale woni tež njetrjebachu wjazy do tajkich hłubinow s nim dele stupacž, kaž w času jeho czerpjenja a wumrjecza. Kóždy časž wón stejesche jako horjestanjeny a pschekrašnjeny psched jich woczomaj, a pschi czichim, šwěrnym džele pytachu sa nim pschińcž. Tajke šhonjenja, kaž smy prjedy spomnili, bóle škuscheja do spočatka šchesczijanstwa, do času přenjeho sbudženja a přenjeje luboscze. Tam je wjazy wotměnenja, wjazy wysofosczo, ale tež wjazy hłubinow. My so njedyrbinny džiwacž, hdyž so potom žadnische. Hdyž so jenož nasche žyke khodjenje dlěje a bóle khodjenje psched tym Anjesom, nasche žyke žiwjenje žiwjenje we nim a psches njeho scžini, hdyž so jenož jeho pschekrašnjenje we naš pschezo bóle we wschěch našich rycžach a skutkach dokonja, dha wschał do sady njezofamy, ale dale krocžimy a pschibližamy so pschezo bóle temu wot tnykujenemu kónzej, hdzež směje wscho khabłanje, wscho horje a dele stupanje šwój kónz, a budžemy pschi nim kóždy časž. Duž lěsmy jenož pschezo horje, pomaku, ale wobstajnje, hacž psches posłeni a najczmowischi dol horje stupimy k njebjeskim wysofoscžam, hdzež budže tón Anjes krašnjischi widženy a sbóžnischo lubowany, hacž tam na Taborje! Hamjeń.

Na njedzelu Septuagesima.

Ta hnada nascheho Anjesa Jesom Khrysta a ta luboscž Boža a tón dostatk teho šwjateho Ducha budž s wami wschitkimi! Hamjeń.

W dženšnischim sczenju rycži Anjes Jesuž wot džělaczerjow we winizy a nam s tym wopisuje prawe waschnje njebjeskeho kralestwa. W tym pschirunanju, je-li so prawje jo rošymimy, wón naš wucži, kał je wschitko hnada, schtož wot Boha dostanjemy, wuswolenje, powołanje, najposłedy tež ta sda, kotruž chze šwěrnym džělaczerjam dacž na tamnym dnju. Jow nchtó njeje, kiž by směł k Bohu rjez: „saplacž mi, schtož mi winojty so!“, ale my, my šami